

UYUŞTURUCU MÜCADELESİ MAHALLE VE OKULDAN BAŞLAR

Ülkemizde sigara, alkol ve uyuşturucu ile tanışma yaşı giderek düşüyor. 12-17 yaş arası gençlerin risk altında olduğu bir gerçekle karşı karşıyayız.

Gençlerin zararlı alışkanlıklardan korunması ve sağlıklı yaşam bilincinin kazandırılmasında büyük görev eğitim ve sosyal kurumlarımıza düşüyor. Burada iş birliğinin güçlendirilmesi şart. Türkiye’de uyuşturucu kullanımı tehlikeli boyutlarda sessiz ve derinden yayılıyor. Genel uyuşturucu kullanımındaki artış yüzde 17’ye, bonzaide ise yüzde 38’e doğru tırmanmış vaziyette. Uyuşturucu haritasına baktığımızda Türkiye’de bölgelere göre uyuşturucu kullanımı şu şekilde: Marmara yüzde 33, İç Anadolu yüzde 19, Akdeniz yüzde 14, Ege yüzde 11, Doğu Anadolu yüzde 10, Güneydoğu yüzde 9 ve Karadeniz yüzde 4.

Hepimizi ürküten bir tablo ile karşı karşıyayız. Bonzai en tehlikeli zehir türü olarak 2013’den bu yana kamuoyunu meşgul etmeye devam ediyor. Bağımlılık, maalesef ciddi bir hastalık halindedir. Kişinin zarar görmesine rağmen madde kullanımına devam etmesi, kullandığı maddeyi uzun süre bırakamaması, sürekli madde arayışı içinde olması, hem kendisini hem ailesini dolaylı olarak da toplumun huzurunu tehdit ediyor. Cinayetlerin yüzde 60’ı, saldırıların yüzde 40’ı, tecavüzlerin yüzde 33’ü alkol ve madde kullanımı ile ilgili.

Türkiye’de uyuşturucu kullanan kişi sayısı 1 milyon 700 bin. 2014 ve 2015 yıllarında 700 bin insanımız uyuşturucu tedavisi gördü. Bugün Türkiye’nin 47 ilinde uyuşturucu madde kullanımı var. Uyuşturucu sebebiyle 26 ilimizde ölüm vakaları gerçekleşiyor. İstanbul’da 39 ilçenin 22’sinde uyuşturucu kullanımı ve buna bağlı sebeplerden ölümler yaşanmaktadır. Uyuşturucuya başlama nedeni yüzde 48 ile arkadaş etkisi, yüzde 23 ile merak oluyor. Uyuşturucu temininin yüzde 80’i sokak satıcılarından karşılanıyor. Cezaevlerindeki mahkumların toplamının yüzde 21’i uyuşturucu madde suçundan yatıyor. Narkotik Şube Müdürlüğü’nün iller bazındaki raporuna baktığımızda en fazla sentetik bonzai yakalanan iller; İstanbul, Bursa, İzmir ve Antalya...

Bağımlıların yüzde 82’si 20 ile 35 yaş aralığındadır. Son 3 yılda alkol ve uyuşturucu kullanımı sebebiyle hakkında yasal işlem yapılanların yüzde 20’si çocuk... Gençleri zehirleyen sentetik bonzainin, Türkiye’de merdiven altında üretiliyor olması ayrı bir problem.

TÜRKİYE’NİN ACİL UYUŞTURUCU SORUNU HARİTASINA İHTİYAÇ VAR

Uyuşturucu sorununu tahlil edeceğimiz gerçekçi bir araştırma raporumuz yok. Uyuşturucu bağımlısı, satıcısı, tedavi göreni ve ölenlerle ilgili sağlıklı verilere sahip değiliz. Ölüm vakalarında genelde aileler, adli tıp raporlarında “uyuşturucudan öldü” şeklinde not düşülmediği için gerçek sayıları bilmiyoruz. Sigara ve alkole karşı gösterilen mücadelenin uyuşturucu konusunda da gösterilmesi gerekiyor. Uyuşturucu ile mücadelenin tek merkezden yürütülmesine ve karargah bir kuruma ihtiyacımız var.

Yeşilay, bu mücadelenin merkezinde olmalı ve yeniden yapılandırılmalıdır. Madde bağımlılığı mücadelesinde Türkiye’nin model oluşturabilecek bir strateji geliştirmesi gerekiyor. Uyuşturucu ile mücadelede devlet ve sivil toplumun iş birliğinin güçlendirilmesi çok önemli. Bu mücadeleye mahallelerimiz ve okullarımızdan başlamalıyız. Mahallenin, sokakların öncelikli sahipleri buralarda ikamet edenler, yaşayanlar yani bizleriz. Bizler mahallemize ve okulumuza sahip çıkarsak geleceğimize sahip çıkmış oluruz. Mahallelerde dağıtım yapılan uyuşturucu illeti ile mücadeleyi aynı şekilde mahallelerimize sahip çıkarak başlatmalıyız. Mahallenin içinden geçerek büyüyen gençlerimiz okul, cami, muhtar, belediye, emniyet, berber, bakkal ve kahvelerin kültürel kimliğinden etkilenirler.

Ülkemizde 32 bin 52 mahalle ve 18 bin 333 köyümüz var. Okul sayımız 62 bin 250, öğretmen sayımız 1 milyona yaklaştı. Türkiye'de 17 milyon 319 bin 433 öğrenci eğitim alıyor. 86 bin 762 camimiz var. İstanbul, 3 bin 317 cami sayısı ile en çok caminin bulunduğu ilimiz. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın personel sayısı 117 bin 378. Belediye sayımız bin 389. Emniyet Genel Müdürlüğü'nde ise 273 bin 846 personel görev yapıyor. Yani dev bir kamu gücümüz var. Bunların tümü mahallelere bir şekilde hizmet veriyor. Uyuşturucu ile mücadele anlayışımızı değiştirmek zorundayız. Bu mücadeleyi polis, jandarma ve devletin omuzlarına yüklersek bu işin altından kalkamayız.

İKİ ÖNEMLİ UNSUR

Uyuşturucu ile mücadelede iki önemli unsur var; biri önleme diğeri de bağımlıların tekrar topluma kazandırılması için yapılan rehabilitasyon süreci. Aileler, çocuklarının madde bağımlılığını 1 yıl ile 3 yıl arasında ancak öğrenebiliyor. Bağımlılık bir hastalıktır. Devlet kurumlarımız hastaların tedavisi ile meşgul olurken sivil toplum ise önleyici, bilgilendirici tedbirler almalı. Uyuşturucu bağımlılığının, bireyin maruz kaldığı çok yönlü psikolojik, psikiyatrik ve sosyo-ekonomik süreçlerin bir sonucu olarak ortaya çıktığı gerçeğini kabul etmeliyiz. Buna karşı oluşturulacak stratejileri belirleyerek erken müdahale, tedavi, rehabilitasyon ve sosyal destek içeren geniş kapsamlı bir politika modeline ihtiyacımız var.

Yerel ve uluslararası sivil toplumdan özel sektöre, üniversiteler, belediyeler ve kamu kurumlarından devletlerarası teşkilatlara kadar toplumun tüm kesimlerinin katılımı ile mücadelenin güçlü ve kararlı bir şekilde sürdürülmesi gerekiyor.